

Full Swing

in Marrakech

De zitkamer in de jaren zestig villa in Marrakech kreeg in twee jaar tijd drie keer een andere kleur en ook de meubels wisselen regelmatig. Maar een aantal privéstukken, kunstwerken en foto's, heeft een vaste plek in het huis van Willem Smit.

Fotografie Saad Alami Tekst Charlotte Balder

Willem Smit liet een zwembad en een nieuwe veranda aanleggen bij het huis in Marrakech waar hij sinds 2014 woont.

De zijkamer met de inmiddels leigrijze muren. De bekende club chair van Charles & Ray Eames is nog altijd in productie bij Vitra. De tafel is custom made naar eigen ontwerp. Beni Ouarain vloerkleed van designer Soufiane Zarib. Op de strakke schouw de vaas Coral van Norman Trapman voor Pils Potten en een foto uit de serie 'Casablanca' van Marco Borbon. De foto links komt uit de serie 'Mers & Fils' van Denis Dailleux.

Tegen de wand om de hoek van de zijkamer onder andere werk van de Nederlandse kunste naars Anton Heyboer (kip) en Margo van Berkum.

In de werkkamer staat een vintage bureau uit de jaren zeventig. De lamp is naar eigen ontwerp gemaakt. Ervoor een Plastic chair van Charles & Ray Eames voor Vitra. Het werk tegen de wand is van Carin Unversagt. Op de grond staat een werk van de bevroende fotograaf Leila Alaoui, die begin dit jaar omkwam door een aanslag toen ze voor Amnesty International aan het werk was in Burkina Faso.

'Ik hecht mij niet aan meubels. Foto's, boeken en kunst, die vind ik belangrijk. Die blijven'

Naast de trap staan een vintage minibar en lamp, die Willem Smit verkreeg via de leverancier van hotel El Fenn. Aan de muren een schilderij van H. Ensink, dat al sinds zijn studententijd in het bezit is van Smit, en foto's van de New Yorkse fotograaf Gustavo DiMario.

In de slaapkamer kregen de wanden een diepblauwe tint. De badkamer en suite heeft typisch Marokkaans tegelwerk. De vazen in de hoek komen van een rommelmarkt in Amsterdam, de bijzettafel is van Zara Home. De ingelijste tekening is van de in Nederland woonachtige, in Brazilië geboren kunstenaar João Colagem. **Rechterpagina:** Het koperen bad en de koperen hanglamp komen van de Medina in Marrakech. De spiegel is een eigen ontwerp. Het tafeltje komt van Kitea, de Marokkaanse variant van Ikea.

K

ijk, zo gaat het nou', begint Willem Smit, terwijl hij op zijn telefoon foto's laat zien. Een lamp op glazen voet, een houten dressoir en vintage bankje met olijfgroene, enigszins vervulde bekleding verschijnen op zijn scherm, door-gestuurd vanuit Marokko. 'Dit komt van een van de drie leveranciers met wie ik samenwerk. Hij stuurt mij regelmatig zijn nieuwe aanbod door. Nu laat ik weten van welke stukken ik de prijs wil weten.' Vanachter een cappuccino in een lunchzaak op de Haarlemmerstraat in Amsterdam – recht tegenover het appartement dat Smit samen met een vriendin aanhoudt – vertelt de hotelier over zijn huis en leven in Marrakech, waar hij sinds vijf jaar woont. Een aantal maanden eerder vertrok een delegatie van Residence voor een productie naar 'zijn' El Fenn, het boutique hotel boordevol kunst van Vanessa Branson, waar Smit de scepter zwaait. Tegelijkertijd werd het interieur van Smits privéhuis in Marrakech gefotografeerd, maar niks zo veranderlijk als de interieurs van Smit. Een verzoek of hij het voor dit nummer van Residence opnieuw mocht laten fotograferen werd ingewilligd. 'Ik ben een perfectionist, maar ik hecht mij weinig aan meubels. In El Fenn verander ik vaak van meubilair, en dat doe ik thuis ook. Het gebeurt dat ik meubels van El Fenn naar mijn huis verplaats en vice versa. Maar als ik iets koop, weet ik altijd precies wat ik ermee ga doen. Foto's, boeken en kunst. Die vind ik belangrijk en die blijven.'

APPARTEMENT IN HUIS

De prijzen van het bankje en de tafel komen binnen. Onderhandelen is niet nodig. 'Inmiddels is wel bekend hoe ik werk, dat is het voordeel als je ergens een tijd woont.' In de vijf jaar dat Smit in Marokko leeft, woonde hij in vijf verschillende huizen. In 2014 betrok hij zijn huidige huis, een bordeauxrood gestuurde villa. 'Gebouwd in de jaren zestig, door de vader van de huidige koning. Alle huizen in de wijk zijn in dezelfde, vrij westerse stijl gebouwd en destijds cadeau gegeven aan kolonels uit het leger. Marokkanen vinden het in

principe niks, omdat het veel te basic is. Het lijkt in niks op een traditioneel Marokkaans huis met een centrale familie kamer en banken langs de muur.' De begane grond biedt ruimte aan een woon- annex eetkamer, de keuken, een gastenverblijf en een badkamer. Op de bovenverdieping is nog een gastenkamer met badkamer, een personeelsverblijf en de master bedroom met groot balkon en aangelegde badkamer, die Smit zijn 'appartement in huis' noemt. 'Als ik alleen ben, vooral in de winter, als het hier ijskoud is, kan ik uren in bad liggen met de open haard aan. Daar krijg ik mijn inspiratie.' In twee maanden tijd verbouwde Smit het huis. 'Ik heb het zwembad aangelegd, kamers doorgebroken en badkamers opnieuw ingericht. En de veranda heb ik er opnieuw aangezet.' Relativerend: 'Dat was allemaal niet zo intensief hoor. Ik vind verbouwen nooit vermoeiend, maar ik krijg dan ook veel hulp. De zitkamer is inmiddels aan z'n derde kleur toe. Eerst spierwit. Toen zag ik op het visitekaartje van interior designer Mariska Dietz ▶

WIE IS WILLEM SMIT?

Willem Smit (45) studeerde hotelmanagement in Den Haag af. Tijdens de carrière die hier op volgde, ontfermde hij zich meerdere malen over interieurs en verbouwingen, onder meer in de functie van commercieel directeur van de Koninklijke Schouwburg in Den Haag, directeur van theater Spant! in Bussum, projectmanager voor Gilian Schrofer (oprichter van conceptbureau Concrete) en directeur van hotelschip SS Rotterdam. Sinds 2011 is hij algemeen directeur van het beroemde boutique hotel El Fenn in Marokko.

Willem Smit voor een monumentaal werk van Nora Hooijer. **Links:** 's Avonds kan het flink afkoelen in Marrakech en dan is een zelfgestookt vuurtje op het terras bij het zwembad geen overbodige luxe. Overdag brengen de exotische (palm)bomen een welkom plukje schaduw.

een waanzinnige groenblauwe kleur en heb ik meteen vier kamers in het hotel in die kleur geschilderd. Het wit vond ik voor de winter ongezellig in de zitkamer, dus ik wilde hier ook die diepe kleur, inclusief de kozijnen. Toen ik binnenkwam,' Smit laat een korte stilte vallen; 'Wat heb ik gedaan? Veel te veel. Veel te heftig. Dat zat me zó dwars, dat moet dan van mij stante pede anders. Nu zijn de muren en kozijnen grijs.'

PERSOONLIJKE SMAAK

'Ik heb bijna continu mensen bij mij in huis. Vrienden, familie. Dus dan wordt het huis *full swing* gebruikt. Mijn schoonzus zei laatst: "Wanneer ik bij jou kom, zie ik steeds een ander huis. Maar een aantal dingen blijft hetzelfde." Zoals het antieke varkentje, dat vrienden aan Smit gaven toen hij nog studeerde aan de hotelschool in Den Haag. Of de verschillende houten kistjes, gekregen van zijn

vader en opa, die op een bureau in de zitkamer staan. 'Dat bureautje is trouwens heel erg mijn ding. Die stoerheid, maar wel simpel qua vormgeving. In mijn huis zie je mijn persoonlijke smaak, dat is een stuk minder decoratief dan in het hotel. Ik laat momenteel door de Franse architecten Olivier Marty en Karl Fournier van Studio Ko een u-vormig strandhuis van natuursteen bouwen in Essaouira, tweeënhalf uur rijden hier vandaan. Dat wordt nog een stuk ingetogener wat interieur betreft. Ik vind dat de inrichting bij de omgeving moet passen en bij het huis.' 'Raak! Bankje gekocht', meldt Smit. 'Dit is duidelijk iets voor El Fenn. Voor mijzelf is het niks. Dit bankje wil ik in deze kamer', wijzend naar de cover van Residence editie vier. Hardop denkt Smit na over de keuze voor de stoffering: 'Ja, dat wordt een witte stof uit Spanje, met gekleurde strepen.' De foto's worden naast elkaar gehouden, om te laten zien hoe het matcht. Lachend: 'Ik doe nooit een miskoop.' **R**